

РЕШЕНИЕ

№ 7206

гр. София, 29.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 63 състав,
в публично заседание на 19.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **2730** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба на Д. С. А., с ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], вх. Б, ет. 3, ап. 19 срещу Разпореждане № [ЕГН]/47 от 26.06.2020г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване, с което е постановен отказ на жалбоподателя да бъде отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст /ОСВ/ на основание чл. 63, ал. 3 от КСО, потвърдено с Решение № Ц2153-21-80/22.10.2020 г. на директора на ТП на НОИ – С. – град.

Първоначално по жалбата е образувано адм. д. № 11888/2020 г. по описа на АССГ, приключило с постановяване на Решение № 3197 от 17.05.2021г. Решението на АССГ е обжалвано пред ВАС, който с Решение № 2535 от 17.03.2022 г. по адм. д. № 10913/2021г. го е отменил и е върнал делото на същия съд за ново разглеждане от друг състав, с указания при новото разглеждане на делото съдът да подложи на преценка събраните доказателства, евентуално да допусне нови доказателства служебно или по искане на страните, и установи фактите и обстоятелствата във връзка със спорните осигурителни периоди и предпоставките за отпускане на пенсия за осигурителен стаж и възраст съгласно приложимите материалноправни и процесуалноправни разпоредби.

Настоящото съдебно производство е в изпълнение на Решение № 2535 от 17.03.2022г. постановено по адм. д. № 10913/2021г. на ВАС, където с разпореждане от 28.03.2022г.

съдът е дал указания на страните, във връзка с разпределението на доказателствената тежест по смисъла на чл. 170 от АПК и е изискал представянето на доказателства, в оригинал, съобразно дадените указания от ВАС.

Жалбоподателят оспорва административния акт като незаконсъобразен, като излага доводи за неправилно намаляване на действителния осигурителен стаж и издаване на незаконен отказ за отпускане на пенсия по чл. 68, ал. 3 от КСО. Твърди, че административният орган неправилно не е зачел за действителен осигурителен стаж периода 14.01.1988г. – 01.09.1991г. в ПИОД Ф „СИИ“ СП М- 1 [населено място], както и стажа за наборна военна служба по Закона за отбраната и въоръжените сили от 24.09.1975г. – 24.03.1977г. Моли за отмяна на процесното решение. В съдебно заседание се представлява от адвокат Г., който поддържа жалбата. Претендира присъждане на съдебно деловодни разноски по списък.

Ответникът – Директора на ТП на НОИ С. град, чрез юрисконсулт П. оспорва жалбата по съображения изложени в решението. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

СП не изпраща представител и не изразява становище.

Съдът, като обсъди доводите на страните в производството и събраните по делото доказателства приема за установено от фактическа страна следното:

Със заявление с вх. № 2113-21-4917/25.06.2019г. Д. С. А. е направил искане за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл. 68, ал. 3 от КСО, към което е приложил изискуемите документи съгласно чл. 2, ал. 1, т. 1 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж /НПОС/ за преценка правото на пенсия, а именно: Трудова книжка № 1315/17.09.1969 г.; Трудова книжка № 29/26.04.1988 г.; обр. УП 30 № 4657/28.12.1970 г.; обр. УП 30 № 02 – 1079/11.06.1986 г.; удостоверение за военна служба 331/24.03.1977 г., под 1670 [населено място].

Тъй като осигурителния стаж на жалбоподателя за периода 01.05.1988 г. – 01.09.1991 г., положен в ПИОД „С. инженеринг“ СИИ СП-1, посочен в трудова книжка № 29/26.04.1988 г., не е надлежно заверен съгласно изискванията на Наредбата за трудовата книжка и трудовия стаж /НТКТС/, е инициирана проверка с писмо изх. № 2113-21-4917#3/02.07.2019г. до началник отдел „Осигурителен архив“ относно проверка дали жалбоподателя фигурира в разплащателните ведомости и при наличие на данни да бъде изготвен обр. УП – 13. В отговора с вх. № 2113-21-4917#4 от 22.07.2019 г. с приложен обр. УП – 13 изх. № 5526-21-368/18.07.2019 г. и с писмо изх. № 1042-09-1885#1 от 30.07.2019 г., издадено от ТП на НОИ – К., е посочено, че в приетата разплащателна документация на осигурителя ПИОД „С. инженеринг“ СИИ СП-1 в отдел „Обединен осигурителен архив“, [населено място], липсва информация за периода от м. 05.1988 г. до м. 12.1988 г. и от м. 09.1989 г. до м. 09.1991 г., а за периода от м. 01.1989 г. до м. 09.1989 г. липса предадена разплащателна документация, поради което образец за осигурителен стаж за този период не може да бъде издаден. Предвид посоченото осигурителният стаж за периода не е зачетен и не е взет предвид при преценяване на правото на пенсия.

Във връзка с горното длъжностното лице по пенсионно осигуряване е зачело на жалбоподателя към 25.06.2019г. осигурителен стаж в размер на 16 години 00 месеца 15 дни от трета категория труд, от които 14 години 06 месеца и 15 дни – действителен осигурителен стаж, като към датата на подаденото заявление 25.06.2019г. Д. А. е на възраст 68 години 07 месеца и 20 дни.

След извършената преценка на правото на пенсия с Разпореждане № [ЕГН]/58 от

02.08.2019г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване на жалбоподателя е постановен отказ за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст на основание чл. 68, ал. 1-2 и 3 от КСО, тъй като не отговаря на изискването – 38 години и 08 месеца осигурителен стаж по чл. 68, ал. 1-2 от КСО и изискването на чл. 68, ал. 3 от КСО за наличие на 15 години действителен осигурителен стаж.

Разпореждането е обжалвано с жалба с вх. № 1012-21-1530 от 30.08.2019г., в която Д. А. излага възражение, че отказът е неоснователен, защото неправилно не му е признат стажа за периода 14.01.1988 г. – 01.09.1991 г. в ПИОД Ф „СИИ“ СП М-1 [населено място], както и стажа за наборна военна служба по ЗОВС от 24.09.1975 г. до 24.03.1977г. Представил е копия на документи за осигурителен стаж – удостоверение за наборна военна служба, трудова книжка и копия на трудов договор, заповед и допълнително споразумение.

По удостоверение № 02-1079 от 11.06.1986г., изд. от И. „П.“ за периода 15.09.1975г. – 30.11.1981г. Д. А. има зачетен осигурителен стаж – 06 г. 02 м. и 15 дни, като в същия период се включва и времето на наборна военна служба. Времето на наборна военна служба – 1 година и 6 месеца, е зачетено за осигурителен стаж, но същият не е признат за действителен по смисъла § 1, т. 12 от ДР на КСО.

В хода на проверката е изпратено писмо до жалбоподателя с искането да представи оригинали на документите, удостоверяващи осигурителния му стаж, а именно – 2 броя трудови книжки и удостоверение за военна служба, за да бъде преценено отново правото му пенсия. Писмото не е получено от лицето, поради което на основание чл. 10, ал. 8 от НПОС вр. с чл. 1, ал. 7 от НПОС е поставено съобщение на таблото за обявления в териториалното поделение на НОИ или на интернет страницата на НОИ за срок 7 дни, след изтичането на който документът се смята за връчен.

Поради непредставяне на оригинален документ осигурителният стаж по трудовите книжки не е взет предвид при преценяване правото на пенсия към 30.08.2019 г. Определен е осигурителен стаж 07 г. 04 м. и 2 дни, от които 05 г. 10 м. и 02 дни действителен осигурителен стаж, като с Разпореждане № [ЕГН]/8 от 28.01.2020 г. на Ръководителя по „ПО“ отново е отказано отпускането на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст на Д. А. на основание чл. 68, ал. 3 от КСО и чл. 1, ал. 5 от НПОС, тъй като жалбоподателят не изпълнява условието за наличие на 15 години действителен осигурителен стаж.

С последващи жалби вх. № Ц 1012-21-83 от 05.05.2020 г. и вх. № 1012-21-684 от 10.05.2020 г. Д. А. твърди, че е лишен от законната си пенсия, като отново не представя оригиналите на трудовите си книжки, а иска осигурителният му стаж да бъде признат по копията, представени от него, и счита, че неправилно пенсионният орган не е взел предвид незаверения му осигурителен стаж за периода 01.05.1988/01.09.1991 г.

Предвид постъпилите жалби отново е извършена проверка на приетата разплащателна документация в отдел „Обединен осигурителен архив“, [населено място] към ТП на НОИ [населено място] на осигурителя „С. инженеринг“. В писмо изх. № Ц 1012-21-83#2 от 27.05.2020 г., издадено от ТП на НОИ – К., отново е посочено, че за лицето има информация единствено до м. 04.1988 г., след което данни липсват.

С Решение № Ц2153-21-80/22.10.2020г. на Директора на ТП на НОИ С. – град потвърждава като законосъобразно Разпореждане № [ЕГН]/47 от 26.06.2020г., с което е отказано отпускането на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст на жалбоподателя.

По делото са представени административната преписка по издадения акт, както и оригинал и заверени копия на: трудов договор № 80 от 14.01.1988 г. с ПИОД-СИИ; заповед № 61 от 01.02.1989 г.; допълнително споразумение към трудов договор № 112 от 05.09.1990г. с фирма СИИ-СП1, както и оригинал на трудова книжка № 1350 и трудова книжка № 29 приети от съда като доказателства. В открито съдебно заседание съдът е извършил преглед и е удостоверил идентичността на представените в оригинал в хода на съдебното производство документи, като е върнал оригиналите и по делото са приети идентични на същите заверени за вярност копия.

При така установената фактическа обстановка, се налагат следните правни изводи:

Жалбата е срещу подлежащ на обжалване административен акт, подадена от надлежна страна, за която е налице правен интерес от обжалването. Същата е подадена в преклузивния срок за обжалване, видно от датата на издаване на оспореното решение и датата на депозиране на жалбата. Предвид горното, жалбата е допустима. Разгледана по същество жалбата е основателна по следните съображения:

Оспореното решение е издадено от материално и териториално компетентен орган, съгласно нормата на чл. 117, ал. 3 от КСО. Обективизирано е в писмена форма и съдържа всички предвидени в чл. 59, ал. 2 от АПК, вр. чл. 117, ал. 5 от КСО реквизити, като не се установява при издаването му да са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Спорът между страните касае обстоятелството, че длъжностното лице по пенсионно осигуряване не е зачело за действителен осигурителен стаж периода 14.01.1988г. – 01.09.1991г. в ПИОД Ф „СИИ“ СП М- 1 [населено място] и времето на наборна военна служба по смисъла на чл. 68, ал. 3 КСО, вр. с §1, ал. 1, т. 12 от ДР на КСО.

Жалбоподателят е подал заявление с вх. № 2113-21-4917/25.06.2019 г. за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл. 68, ал. 3 от КСО. В цитираната разпоредба, в редакцията й, приложима към датата на подаване на заявлението, е предвидено В случай че лицата нямат право на пенсия по ал. 1 и 2, до 31 декември 2016 г. те придобиват право на пенсия при навършване на възраст 65 години и 10 месеца за жените и мъжете и най-малко 15 години действителен осигурителен стаж. От 31 декември 2016 г. възрастта се увеличава от първия ден на всяка следваща календарна година с по 2 месеца до достигане на 67-годишна възраст.

Определен е осигурителен стаж 07 г. 04 м. и 2 дни, от които 05 г., 10 м. и 02 дни действителен осигурителен стаж, като не е зачетен стажът, за който лицето, не е представило в оригинал изисканите от административния орган документи, както и стажът за периода 14.01.1988г. – 01.09.1991г. в ПИОД Ф „СИИ“ СП М- 1 [населено място] и времето на наборна военна служба по смисъла на чл. 68, ал. 3 КСО, вр. с §1, ал. 1, т. 12 от ДР на КСО.

В хода на съдебното производство от жалбоподателят са представени в оригинал: трудова книжка № 1315, трудова книжка № 29, Военна книжка № 15005 – под. 1670-А, удостоверение за военна служба № 331/24.03.1977 г. от под. 1670 г. П., трудов договор № 80 от 14.01.1988г. - ПИОД-СИИ, Заповед № 61 от 01.02.1989 г. – ПИОД СИИ, допълнение към трудов договор № 212 от 05.09.1990 на СИИ-СП1. Удостоверената идентичност на представените оригинални документи и заверените копия от същите, депозирани към заявлението, обосновават извод за незаконосъобразност и неправилност на определения осигурителен стаж от административния орган, за периодите и осигурителите, по отношение на които е налице надлежно оформяне на трудова книжка, поради което и съдът приема, че

общият осигурителен стаж на лицето, удостоверява с надлежно отразяване в трудовата книжка е в размер на 16 години 00 месеца 15 дни от трета категория труд, от които 14 години 06 месеца и 15 дни – действителен осигурителен стаж, като към датата на подаденото заявление 25.06.2019г. Д. А. е на възраст 68 години 07 месеца и 20 дни.

По отношение на възражението на жалбоподателя относно обстоятелството, че длъжностното лице по пенсионно осигуряване неправилно не му е зачело за действителен осигурителен стаж периода 14.01.1988г. – 01.09.1991 г. в ПИОД Ф „СИИ“ СП М- 1 [населено място], съдът намира следното: с оглед на ненадлежното заверяване на осигурителния стаж за посочения период в трудова книжка № 29/26.04.1988г. съгласно изискванията на НТКТС са извършени множество проверки в отдел „Обединен осигурителен архив“, в резултат на които се достига до един и същ извод, а именно че за периода от 01.05.1988 г. до 01.09.1991 г. липсват данни за жалбоподателя, за него има информация единствено до м. 04.1988 г. В хипотези на нередовност на документите, каквато в случая е налице – нанедлежно заверяване на осигурителния стаж в трудова книжка, и осигурител, който е прекратил дейността си без правопреемник се прилага Инструкция № 5 от 30.06.2005 г. за приемане и съхраняване на ведомости за заплати и трудовоправни документи на прекратени осигурители без правопреемник. В тази връзка НОИ удостоверява стажа и дохода на лицата, но само ако ведомостите на съответното предприятия са предадени в „Осигурителен архив“ – каквато е хипотезата в настоящия спор. Това обуславя правилността и законосъобразността на отказа на НОИ, да признае този претендиран стаж за осигурителен.

Във връзка с направеното възражение от жалбоподателя, че неправилно не му е зачетена за действителен осигурителен стаж наборната военна служба, съдът намира следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 9, ал. 7 КСО за осигурителен стаж при пенсиониране се зачита периодът на наборна или мирновременна алтернативна служба и времето, през което неработеща майка е гледала дете до 3-годишна възраст. За тези периоди се внасят осигурителни вноски в размера за фонд "Пенсии" за сметка на държавния бюджет върху минималната работна заплата към датата на отпускане на пенсията. Същевременно, съобразно текста на чл. 44 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж (НПОС) за осигурителен стаж от трета категория се признава времето на наборна военна служба и времето на обучение на курсанти и школьници след навършване на пълнолетие до размера на наборната военна служба за съответния род войски, съгласно действащото законодателство, независимо кога са положени. Нормите на чл. 9, ал. 7 от КСО и чл. 44 от НПОС са приети след като е отбита редовната наборна военна служба от жалбоподателя, но действат към момента на подаване на заявлението, включително и към настоящия момент. Безспорно действаща е и относима, предвид периода на отбиване на редовната военна служба, е разпоредбата на § 9, ал. 1 от ПЗР на КСО.

След като стажът на редовна военна служба, положен от жалбоподателя за процесния период, се зачита за трудов такъв и при действието на нормата на чл. 81 от ППЗП (отм.), то с оглед разпоредбата на § 9, ал. 1 КСО, същият следва да бъде признат за действителен осигурителен стаж по смисъла на § 1, ал. 1, т. 12 от ПЗР на КСО. Отказвайки да зачете стажа за посочения период, положен при отбиване на редовната военна служба за действителен осигурителен такъв, административният орган неправилно тълкува и прилага закона, което обосновава незаконосъобразност на

обжалвания административен акт.

С цитираните норми законодателят е изразил ясно волята си да се зачете за осигурителен стаж при пенсиониране срокът на наборната военна служба. Отделно, както е приел ВАС в решение № 11681/03.10.2018 г. по адм. д. № 10591/2017 г., към военната служба е неприложимо разграничението за действителен и недействителен осигурителен стаж, а същата следва да бъде зачетена само като действителен осигурителен стаж по смисъла на § 1, т. 12 от ДР на КСО, вр. чл. 68, ал. 3 от КСО.

Въз основа на изложеното, съгласно установеното по удостоверение за военна служба 331/24.03.1977 г., под 1670 [населено място], за действителен осигурителен стаж на жалбоподателя следва да се признае периода 24.09.1975г.-24.03.1977г., в общ размер от 1г. 06м. и 00 дни.

Така общият установен и надлежно доказан действителен осигурителен стаж на лицето е в размер от 16г. 00 м. и 15 дни /14 години 06 месеца и 15 дни + 1г.06м.00 дни/, като към датата на подаденото заявление 25.06.2019г. Д. А. е на възраст 68 години 07 месеца и 20 дни, поради което и за жалбоподателя са налице положителните предпоставки за отпускането на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, на основание чл. 68, ал. 3 от КСО и отказът на административния орган е незаконосъобразен и като такъв следва да бъде отменен, а жалбата като основателна и доказана-да бъде уважена.

Разпореждане № [ЕГН]/47 от 26.06.2020г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване, с което е отказано отпускането на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст на Д. С. А. е незаконосъобразно - издадено е от компетентен орган; в предвидената от закона форма; но постановено в противоречие с материалноправните разпоредби на които се основава.

Делото следва бъде върнато на административния орган, който да постанови разпореждане, по заявлението на лицето за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, при изпълнение на тълкуването на закона и указанията в настоящото съдебно решение.

Съобразно изхода от спора и направено искане, жалбоподателят има право на сторените съдебно-деловодни разноски, които следва да се заплатят от ответната страна: в размер на 300 лева-адвокатско възнаграждение.

По изложените съображения, Административен съд София град, 63-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Разпореждане № [ЕГН]/47 от 26.06.2020г. на длъжностното лице по пенсионно осигуряване, с което е постановен отказ на жалбоподателя да бъде отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст /ОСВ/ на основание чл. 63, ал. 3 от КСО, потвърдено с Решение № Ц2153-21-80/22.10.2020г. на директора на ТП на НОИ – С. – град, *като незаконосъобразно и неправилно.*

ИЗПРАЩА преписката на длъжностното лице по чл. 98, ал. 1, т. 1 от Кодекса за социално осигуряване при ТП на НОИ С. град, за ново произнасяне по заявление за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст - вх. № 2113-21-4917/25.06.2019г., при спазване на задължителното тълкуване и указания, дадени в настоящото решение.

ОСЪЖДА ТП на НОИ С. град, да заплати на Д. С. А., с ЕГН: [ЕГН], с адрес:

[населено място], [улица], вх. Б, ет. 3, ап. 19, сумата от 300 лева /триста лева/, представляваща съдебно-деловодни разноски в производството.
РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с касационна жалба, пред Върховния административен съд на Република България, в 14-дневен срок от получаването на съобщение за неговото изготвяне с препис за страните.

СЪДИЯ: